

УПУЋИВАЊЕ НА ЛЕЧЕЊЕ У ИНОСТРАНСТВО

Остваривање права на упућивање на лечење у иностранство осигураних лица Републичког фонда за здравствено осигурање регулисано је Законом о здравственом осигурању („Службени гласник РС“, бр.25/19) и Правилником о условима и начину упућивања осигураних лица на лечење у иностранство (“Службени гласник РС”, број 81/20 и 34/23).

Поступак за упућивање на лечење у иностранство иницира домаћа здравствена установа терцијарног нивоа здравствене заштите (Клиника, Институт, Клиничко-болнички центар, Клинички центар) након што конзилијарно утврди да су исцрпљене све могућности лечења у Републици Србији, а да постоји могућност успешног лечења у иностранству на основу добијеног позитивног мишљења иностраног здравственог центра прибављеног након презентовања конкретног случаја.

Поступак се покреће на захтев осигураног лица, родитеља, усвојиоца или стараоца осигураног лица, односно другог законског заступника осигураног лица. Захтев се подноси на образцу Захтева за упућивање на лечење у иностранство који је саставни део правилника (Образац 1). Уз Захтев за упућивање на лечење у иностранство подноси се предлог стручног конзилијума одговарајуће специјалности здравствене установе терцијарног нивоа здравствене заштите (Образац 2) и медицинска документација о спроведеном лечењу у земљи.

О Захтеву за упућивање на лечење у иностранство, веће Лекарске комисије састављено од најеминентнијих домаћих стручњака, даје стручни налаз, оцену и мишљење о испуњености услова за упућивање на основу индикација прописаних напред наведеним Правилником и на основу тог стручног налаза, оцене и мишљења већа Лекарске комисије и сагласности иностране здравствене установе о пријему осигураног лица на лечење и утврђеног дана пријема на лечење, Комисија РФЗО доноси првостепено решење о упућивању на лечење у иностранство у складу са Законом којим је уређен општи управни поступак.

Решењем о упућивању на лечење у иностранство одређује се земља, место, здравствена установа у коју се осигурано лице упућује, дан почетка лечења, дужина трајања лечења, пратилац, односно стручни пратилац, износи аконтација (трошкова лечења, превоза и дневница), врста превоза, начин плаћања трошкова лечења, обавеза подносиоца захтева, односно пратиоца и стручног пратиоца да у одређеном року поднесу писани извештај са потребном документацијом о обављеном лечењу.

За решавање по жалби изјављеној на решење Комисије РФЗО о захтеву за упућивање на лечење у иностранство, надлежан је директор Републичког фонда за здравствено осигурање.

Надлежни орган Републичког фонда за здравствено осигурање по службеној дужности води рачуна о хитности по сваком конкретном поднетом захтеву за упућивање на лечење у иностранство и у складу са тим предузима потребне радње у циљу хитног упућивања осигураног лица на лечење у иностранство уколико су испуњени услови из правилника.

Имајући у виду наведено, а како би се стекли услови за решавање о захтеву, неопходно је да се осигурано лице, родитељ, усвојилац или старалац осигураног лица, односно други законски заступник осигураног лица, обрати овом Фонду са захтевом као иницијалним актом за упућивање на лечење у иностранство. Обавеза је да се уз захтев достави потпуна медицинска документација о лечењу у земљи и предлог стручног конзилијума одговарајуће специјалности здравствене установе терцијарног нивоа здравствене заштите.

Осигурано лице које је лечено у иностраној здравственој установи, а које није упућено на лечење у складу са напред наведеним правилником нема право на накнаду трошкова лечења из средстава обавезног здравственог осигурања.

Комплетан захтев се подноси путем поште на адресу Фонда или лично преко писарнице, на адреси Јована Мариновића бр.2, Београд.

Све информације о условима за упућивање осигураних лица на лечење у иностранство можете пронаћи и на веб презентацији Републичког фонда за здравствено осигурање www.rfzo.rs где се налази комплетан текст наведеног Правилника.